

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap IX. De Imaginibus Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreti-
corum
Lib. I l.
per nosse-
for, ut
affirmat
S. Diony-
sius

vinus ille Dionysius Arcopagita Pauli discipulus, in calce libri de Ecclesiastica hierarchia testatur, Dei † munera convenientissimè petit, qui per Sanctos illa petit: qui verò Sanctos despicit, eorumque intercessionem sibi minimè necessarias apud Deum esse iudicat, nunquam utiliter consequetur ea que per se ipsum insolenter postulat.

3.
Si in ter-
ris positi
alios ju-
vabant,
cur non
cæli?

Igitur absque aliqua dubitatione credendum est, Sanctos, qui jam æternam beatitudinem sunt adepti, auxilium præstare his à quibus sanctè coluntur. Si enim ipsi Sancti, cum adhuc infirmitate mortalitateque carnis circumdati peregrinarentur à Domino, suis precibus alios juvare poterant, atque juvabant (unde Paulus Romanis scribens ait: *Obsecro vos fratres per Dominum nostrum IESUM Christum, ut adjuvetis me in orationibus vestris ad DEUM; quanto magis id facere possunt & faciunt, quando in cælis Deo intimiùs coniuncti, perfectiorem charitatem, pleniorèque potestatem obtinent.*

Rom. 15

4.
Sancti in
cælo pre-
ces ad se
à terra
suis con-
gnoscunt

Perpicuum autem est, eosdem gloriosos Cæli Cives agnoscere preces nostras propter ineffabilem illam unionem qua Deo felicissimè uniti sunt. Vnde in libro de Cognitione veræ vitæ, qui sub nomine Augustini editus est, ita legimus: *Cum anima nostra aliquid secundum Deum desiderant,*

† Nota. Lector, hæc quidem esse ipsissima verba S. Dionysii, sed ex fusiore ipsius discursu contracta & extracta.

& hoc sibi per Sanctos dari, sive corde, sive lingua, sive voce postulant: anima Sanctorum (quibus est idem audire quod videre, & è converso) desiderata eis à Deo impetrant.

Basiliius Magnus, attendens prædictam unionem, qua Beati unijuntur Deo, in libro quem de Vera virginitate edidit, de Sanctorum Patrum spiritibus hæc dicit: *Nullus ex his est, qui non singula ubique consideret: etsi enim oculis carnis minimè conspicui sunt, incorporeis tamen obrutibus ad agnitionem complectuntur omnia & comprehendunt.* Ipse Basiliius, itemque Chrysostomus, & ceteri Theologi sancti, conciones de Martyribus habuerunt, in quibus auditores suos hortabantur, ut solemnitates ipsorum Martyrum pia animi alacritate celebrarent, eorum sacras Reliquias religiosè venerarentur, ad eos tanquam ad præsentissimos auxiliores semper confugerent.

De Imaginibus Sanctorum.

1. Infert ex præcedentibus, rectè à nobis coli Imagines Sanctorum.
2. Neg. id in veteri lege prohibebatur, sed tantum non colerentur tanquam dii.
3. Concilium Nicenum II. explicuit & delevit cultum licitum imaginum sacrarum in Ecclesia.

Si justum est, ut Sanctos incorruptionis munere donatos, & cum Christo regnantes colamus, rectè etiam eorum imagines honoramus, ipsiisque proclimamus; cum honorimagini impensus referatur semper in suum exemplar, id

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.

id est, in id unde imago deducta est, & quod ipsa repræsentat; neque enim materiam ex qua imago facta est, veneramur.

2. *Cultus idolatri*
Nam Deus in Exodo, & Deuteronomio, vel aliis veteris Testamenti locis, vetans fieri sculptilia & similitudines, non omnino damnat imagines, sed prohibet, ne illis tanquam diis per idololatriam adoratio deferatur. Nā Cherubim obumbrantia propitiatorium ab ipso Deo iussus est facere Moyses.

3. *Nicenum Concilium*
Divorum imagines, libri simpliciorum sunt: sed & eruditi atque sapientes qui que ex illarum aspectu non parum proficiunt. Hinc pluribus jam Conciliis approbatus fuit in Ecclesia usus sanctorum imaginum. Secundi Concilii Niceni verba hæc sunt: *Fa-*
temur unanimiter, nos Ecclesiasticas consuetudines retinere velle, quarum de numero est imaginum effiguratō. Et paulò infra: Nos regiam viam incedentes, & sanctorum divinorumq; Patrum nostrorum doctrina insistentes, atq; Catholica Ecclesie (in qua Spiritus sanctus habitat) traditionem observantes, definimus, cum omni diligentia & cura venerabiles sanctasq; imagines in templis sanctis collocandas, habendasq; tum in sacris vasis & vestibus, tum in parietibus & tabulis, in adibus privatis, & viis publicis: quò scilicet per hanc imaginum inspectionem omnes, qui contemplantur, ad prototyporum memoriam & recordationem atque desi-

derium veniant, illisq; salutationem & honorariam adorationem exhibeant. In eodem Concilio Niceno citantur verba divi Basilii, dicentis: *Historias imaginum Sanctorum honoro & palàm adoro, & hoc enim nobis traditum est à sanctis Apostolis.* Ubi ipse Basilius intelligit adorationem reverentiæ, non autem illam adorationem latriæ, quæ Deo tantùm debetur.

CAPUT X.

De Orationibus, quæ pro fidelibus defunctis fiunt, sive de Purgatorio.

1. *Oratio pro defunctis probatur ex Scriptura.*
2. *Ex Liturgia apud S. Dionysium Areopagitam.*
3. *Ex Missa S. Chrysostomi, & aliorum sanctorum Patrum dicta.*
4. *Inde sequitur dari purgatorium, in quo sint anime, pro quibus oratur.*
5. *Præterea ex verbis Christi, crebris revelationibus, & somnii fide Ecclesie.*

HÆRETICIS Purgatorium esse negantibus, reclamant hæc divinæ Scripturæ verba: *Sancta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.*

Dionysius Areopagita, Pauli Apostoli discipulus, capite ultimo libri de Ecclesiastica hierarchia, apertè declarat, Pontificem ex traditione Apostolorum fundere preces pro fidelibus defunctis; ubi inter cetera dicit: *Venerandus Antistes precem sacram suam per mortuum peragit. Precatur oratio illa divinam clementiam, ut cuncta dimittat per infirmitatem humanam admissa peccata defuncto, eumq;*

1. *Orationem pro defunctis commendat Scriptura, 2. Mach. 12.*

2. *Et Liturgia verbi S. Dionysii Areopagita.*